

**Orbán Viktor miniszterelnök úr köszöntője
az Ügyészség Napja alkalmából
a Legfőbb Ügyészségen rendezett ünnepségen**
(2012. június 11.)

Jó napot kívánok, tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Ügyészek, tisztelt Ügyészségi Munkatársak! Kedves Vendégek!

Amikor megkezdődött a mai együttlétünk, és megpróbáltuk elénekelni a Himnuszt, s annak első sora úgy szól, hogy „Isten, áldd meg a magyart jó kedvvel”, és arra gondoltam, hogy szoktak-e az ügyészek jókedvűek lenni, vagy ez egy olyan foglalkozás, amely eleve eltiltást is jelent jókedvtől. Bár remélem, hogy a Himnusz általános érvénye az ügyészségre nézve is fennáll.

A második dolog, Elnök úr, ha megengeded, egy személyes megjegyzés. Látok itt jó néhány professzort, akiknek diákja lehettem még az egyetemen. Györgyi Kálmán nevét külön is megemlítette az elnök úr. Ez talán annál is inkább indokolt, hiszen ha jól ásom elő emlékeimből a rendszerváltás utáni évek eseményeit, akkor minthogyha ő lett volna az, aki az ügyészség napjára vonatkozó első javaslatot letette a közélet asztalára. Úgyhogy örülök, hogy most ismét együtt lehetünk itt. Tisztelettel köszöntöm Sárközy professzor urat is, aki nagy hibát vétele átengedett néhány stúdiumon; most már késő, akkor kellett volna. Hasonlóképpen, Elnök úr, kedves Péter, engedd meg, hogy Rád is hadd emlékezzek úgy is, mint egykori tanáromra, és persze mindenfajta szellemesség nélkül, száraz tényként közlöm csak, hogy az Alkotmánybíróság elnökének is lehettem diákja. Ez azért fontos dolog, tisztelt Hölgyeim és Uraim, mert szeretném világossá tenni az Önök számára, hogy a mostani kormányt olyan nemzedék alkotja, vagy leginkább olyan nemzedék vezeti, amely feltétlen tisztelettel van azok iránt a jogászok iránt, akiknek a tudásukat és a fölkészültségünket tekintélyes részben köszönhetjük. Ráadásul jól emlékszem, hogy – nem tudom, most mi a szokás az egyetemeken, de akkor – a vita még szokás volt, és a professzoraink egy tekintélyes részével komoly vitába is szálltunk számos kérdésben, és talán ez is segített bennünket abban, hogy megtanuljunk, és ma is tudomásul vegyük, hogy a közjog természetes állapota a vita, az értelmezés. Az irányítás és a vezetés tudománya ezen a területen éppen abban áll, hogy a vita és az értelmezés közben a munka nem állhat meg, és semmilyen vita nem hátráltathatja a végrehajtást.

Nos, tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ezt a fajta vitatkozó, de a végrehajtás ügyében következetes mentalitást kívánom Önöknek a következő időszakban. Még egy megjegyzés, amellyel Polt elnök úrnak a szavaihoz szeretnék kötődni. Megemlítette, hogy első ízben látogat el az ügyészség napján ide, Önökhöz hivatalban lévő miniszterelnök. Ezen szerintem nem kell csodálkoznunk, hiszen az ügyészség és a kormány viszonyának a kérdése mindig rendkívül érzékeny kérdés. Szakmailag, jogi szempontból is érzékeny kérdés, politikailag pedig kétszeresen az. Általában a hatalom és az igazságszolgáltatás kérdése is érzékeny kérdés, de azon belül aztán a kormány és az ügyészség kérdése pedig különösképpen az. Nem véletlen, hogy a már említett professzorokkal is volt az elmúlt húsz év során jó néhány alkalom arról beszélgetni – talán inkább

beszélgetni, mint vitatkozni –, hogy mi is lenne az ügyészség természetes állapota a magyar közjogi hagyományok szerint: a kormány alá kell-e rendelni, vagy inkább a parlament alá kellene-e rendelni, és ha az utóbbi, akkor azt milyen alkotmányos garanciák mellett kellene megoldani? Én azért tudtam ma minden különösebb mérlegelés nélkül örömmel eleget tenni Polt elnök úr meghívásának, mert az új Alaptörvény egyértelműen rendezi az ügyészség helyzetét, egyértelművé teszi, hogy mi a viszonya a parlamenthez, hogyan kapcsolódik a kormányzathoz, hogyan dolgozik együtt más alkotmányos intézményekkel a nemzeti célok érdekében. Tehát az a kényszeredett, politikai érzékenységet időnként túlbecsülő, távolságtartó magatartás, hogy csak nehogy azt gondolja bárki, hogy a kormányzat bele akar avatkozni az ügyészség munkájába, szóval ez a korszak szerintem lezárult; az Alaptörvény egyértelmű és világos eligazítást ad.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Amikor az ügyészség napját minden évben megünnepeljük, elsősorban azért gyűlünk össze, hogy kifejezzük tiszteletünket és megbecsülésünket az ügyészeknek és az őket segítő munkatársaknak. Önökön keresztül azonban köszöntünk egy intézményt is, amely rendkívül fontos pillére a magyar igazságszolgáltatásnak. A hétköznapiok nyelvére lefordítva ez annyit jelent, hogy minden törvényes eszközzel Önök járulnak hozzá a bűnösök példás megbüntetéséhez, és pontosan ugyanakkora elszántsággal akadályozzák meg, hogy az ártatlanok – akár tévedésből, akár rosszakaratból – büntetést kaphassanak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Az elmúlt két évben nem tétlenkedtünk. Az Alaptörvényben egyértelműen rendeztük az ügyészség helyét és szerepét. A láthatatlan alkotmány nehezen értelmezhető szabályai után egyértelmű, világos, látható alkotmányt és egyértelműen értelmezhető szabályokat teremtettünk. Megvalósítottuk az ügyészség teljes szervezeti egységességét. Meghatároztuk az ügyészség nem büntetőjogi feladatait. A bírákra és az ügyészekre vonatkozó szabályokat ott, ahol ez szükséges volt, harmonizáltuk. Új igazságszolgáltatási bírósági rendszert alkottunk. Hamarosan elkészül az új Btk. és az új Ptk., mindemellé pedig egy új közigazgatási rendszert is fölépítettünk. Két évre ez nem tűnik kevésnek. Sokat léptünk tehát előre, és meggyőződésem, hogy a mai napon van is mit ünnepelnie az ügyészeknek. Magyarországon elmúltak azok az idők, amikor súlyos, az embereket, az egész közösséget megrázó bűncselekmények büntetlenül maradhattak. Elmúltak azok az idők, amikor bárki úgy készülhetett akár kisebb, akár nagyobb vagy egészen komoly bűncselekmények elkövetésére, hogy abban bízhatott, megúszhatja. Elmúltak ugyanakkor azok az idők is, amikor ártatlan tüntetőket tömegesen küldtek előzetes letartóztatásba, amikor az alapjogaikat szabadon gyakorolni próbáló magyar emberek szenvedhettek életre szóló testi és lelki sebeket. Úgy is mondhatnám, hogy Magyarországon az elmúlt években helyreállt a jogállam, és érezhetően jobban működik az igazságszolgáltatás. A kérdés csak az: hátradőlhetünk-e, elégedettek lehetünk-e? Aligha, hiszen sok hibát kijavítottunk már, de van még feladatunk bőven. Magyarország megújításában komoly feladat hárul az igazságszolgáltatás teljes rendszerére. Ebből a nehéz munkából nyilván az ügyészeknek is ki kell venniük a maguk részét.

Magyarország 2010 előtt a felbomló rend állapotában volt, amelyet most részben Önöknek kell helyreállítani. Magánhadseregek grasszáltak az országban, voltak az országnak bizonyos

részei, ahová a törvény ereje nem vagy csak korlátozottan ért el. A politikai osztály egy része úgy érezte, hogy a törvények felett áll, és mindent megtehet. Összességében tehát olyan folyamatok indultak el, amelyek kikezdték a társadalom morális rendjét, és lerombolták az emberek biztonságérzetét. Ráadásul, mint azt előbb Polt elnök úr is mondta, ezeket a hibákat egy európai válság közepette kell kijavítanunk. És valljuk be, hogy Európa eddig nem bizonyult sikeresnek a kívülről érkező kihívások elhárításában. Elég, hogyha a versenyképesség hanyatlására vagy éppen a bevándorlás problémájára gondolunk. És a saját okozta problémák kezelésében sem jeleskedett, gondoljanak a főlhalmozott államadósságra, a demográfiai problémákra vagy éppen a bűnözés kérdésére.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Mi azt vállaltuk, hogy az állam legalapvetőbb funkcióját, a biztonság szavatolását helyreállítjuk és megerősítjük. Ebben a munkában az ügyészségre elsőrendű szövetségesként tekinttünk, és úgy látom, elsőrendű szövetségesre is találtunk. A magunk részéről mindent megteszünk annak érdekében, hogy Önök még jobban végezdhessék a munkájukat: megerősítjük a bűnüldöző szervezeteket, szigorítjuk a jogszabályokat, több rendőr segíti a bűnüldözés munkáját, teljesen megújítjuk, a mai élet valós kihívásaihoz igazítjuk a büntetőjogot az elfogadás előtt álló új Btk.-val. Fontosnak tartom, tisztelt Hölgyeim és Uraim, hogy minden, amit közösen teszünk, a rend érdekében, a józan ész talaján álljon. A józan ész azt diktálja, hogy a többszörösen visszaeső erőszakos bűnözőktől óvjuk meg az embereket. Hasonlóan a józan ész diktálja azt is, ne tőrjünk, hogy az erőszak állami monopóliumát megkérdőjelező, paramilitáris csoportok tevékenykedjenek Magyarországon. Mindig értetlenül álltam az előtt, hogy évekig szóban mennyire elszántan kritizálták ezeket az egyenruhás csoportokat, és a valóságban mennyire nem cselekedtek ellenük.

Tisztelt Ügyészek! Hölgyeim és Uraim!

Az Önök vállát óriási felelősség nyomja. Megvédi a magyar embereket, tulajdonukat, intézményeiket. Mindezt úgy teszik, hogy minden körülmények között, csak és kizárólag a törvényeink és azok szelleme határozza meg tetteiket, de szeretném most sokunk nevében biztatni Önöket arra, hogy minden ügyész munkája során az egész magyar nemzet érdekét is tartsa szem előtt. Ez adhat a kitűnő szakmai munka mellé kikezdhetlen erkölcsi tartást is mindannyiuknak. Kívánom, hogy ebben a szellemben végezdhessék jól, még jobban munkájukat minden igazságkereső magyar ember meglegedésére. Kívánom, hogy Magyarországon az Önök munkájának köszönhetően ne maradjon bűncselekmény büntetlenül. Kívánom ugyanakkor, hogy szintén az Önök munkájának köszönhetően senkinek ne kelljen félnie, aki a törvényeket betartva éli életét és teszi a dolgát. Ehhez a rendkívül fontos küldetéshez kívánok Önöknek sok erőt, örömteli munkavégzést és szakmai sikereket.

Köszönöm, hogy meghallgattak!

[Forrás: http://orbanviktor.hu/beszed/helyreallt_a_jogallam_magyarorszagon/]